

det Andet. Der er imidlertid et Punkt, som jeg gjerne vilde ønske, at den høitærede Indenrigsminister ogsaa henvendte sin Opmærksomhed paa, nemlig — en Forbindelsesvei i Thyland til Vesterhavet. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (Ankjer) har sagt, at man maa see paa, hvad der gavner det almindelige Statssamfund bedst, og deri er jeg fuldkommen enig med ham, men naar man skal gjøre det, maa man ogsaa ved en Jernbane-forbindelse see at knytte alle de enkelte Dele af det hele Statsamfund saa nøie sammen som muligt, og det er derfor min Overbeviisning, at man ved Spørgsmaalet om det foreliggende Lovudkast ikke alene skal see paa de Jernbanelinier, der allerede ere bestemte ved Loven af 10de Marts 1861, men ogsaa paa de Jernbanelinier, som der mulig nærmest kunde være Tale om at anlægge. Det er en bekjendt Sag, at Vest-Thyland er næsten blottet for Kommunikation med Havet, i den senere Tid har der viist sig stærke Tegn til, at Agger Kanal vil tilsandnes, hvorfor Skibsfarten der vil stoppe, og det er derfor min bestemte Overbeviisning, at den Tid ikke er langt tilbage, da Struer og Hjerting maae skaffes i Forbindelse med hinanden ved en Jernbane, men det er da naturligt, at en saadan Bane maa støde til den østlige Længdebane ved den flesvigiske Grændse. Tager man i Betragtning, at man kan komme til at faae saadanne Jernbanelinier, vil jeg deraf tage Anledning til at spørge, ad hvilken Vei man kan vente den største Tilførsel til Derne, enten fra den Bane, der kommer sydfra over den flesvigiske Grændse og gaaer til Lille-Velt, eller fra den, der kommer nordfra til Lille-Velt. Jeg troer, at naar man tager Hensyn til, hvorledes de nuværende Linier ere knyttede til Aarhus, vil Forbindelsen om Sommeren mellem Thyland og Sjælland fordetmeste gaae over Aarhus; det kan ikke ventes, at Rejsende fra den nordlige og nordvestlige Deel af Thyland først ville reise til Aarhus, derfra med Jernbanen til Lille Velt og over Thyen og Sjælland til Kjøbenhavn. Naar man er enig med mig i denne Betragtning, er der ikke stor Sandsynlighed for, at der i den største Tid af Aaret vil komme ret mange Personer eller meget Gods med Jernbanen nordfra for at føres over

Thyen til Sjælland eller Kjøbenhavn; men naar man derimod vil tage i Betragtning, at Linien fra Hamborg og Hertugdømmerne vistnok vil medføre den allerførste Persontransport, som vil komme over Thyen, og dernæst, at der mulig vil blive lagt en Bane fra den flesvigiske Grændse til Hjerting og derfra til Struer, medens det, som jeg troer, ligger nær at antage, at den hele vestlige Deel af Thyland vil søge denne Vei over Hjerting til den flesvigiske Grændse, og derfra over Lille Velt til Thyen og Sjælland, saa forekommer det mig, at det er sandsynligt, at denne Linie fra den flesvigiske Grændse vil medføre langt større Trafik end den Bane, der kommer nordfra. Er man enig med mig i denne Betragtning, forekommer det mig ogsaa, at Meget taler for at beholde Stationen Taastrup og ikke gaae over Fredericia. Jeg seer nok, at Veien nordfra over Fredericia til Thyen bliver en større Deel kortere, end Veien fra den flesvigiske Grændse, naar Banen skal føres den samme Vei, bliver længere, men naar man tager Hensyn til, at Trafikken fra den flesvigiske Grændse vil blive langt større, troer jeg, at der fra den Side betragtet er liden Grund til at forandre den nu vedtagne Linie. Man har rigtignok talt saa meget om, at man skulde tage Hensyn til de 800,000 Rd., der mulig kunne spares, men man skal ikke blot tage Hensyn til den første Fordel, men ogsaa til, hvad der med Tiden kan vindes, og dersom man er enig med mig i den Betragtning, jeg foran har fremført, troer jeg, at den nu bestemte Linie vil med Tiden blive den fordeeligste. Jeg kunde nu meget ønske at høre en Udtalelse fra den høitærede Indenrigsminister om, hvorledes han tænker sig Forholdet i Fremtiden med Hensyn til den vestjydske Længdebane og Banen fra Hjerting til den flesvigiske Grændse, da det vistnok vilde være af stor Interesse for den Egns Beboere at høre en Udtalelse i denne Retning, og da det tillige kunde have Indflydelse paa Stemmegivningen, naar vi komme til at behandle det andet Lovudkast, der staaer paa Dagsordenen for idag.

C. Petersen: Jeg har under de tidligere Forhandlinger her i de foregaaende Aaringensinde følt mig opfordret til at tage Ordet,